

28.

28. června jsem dostal na rozloučenou od svých skvělých devátáků bulánek „pro sladké usínání“, a tak jsem si ho hned druhý den vzal na Královnu na první běh tábora. A bulánek kouzlil...

První noc jsem zahušťoval nějakou omáčku, Blanka – Říďa – kuchařka mi poradila, ať to zkusím cibulí, Balů – profesionál se zděsil, protože na zahušťování prý je nejlepší okurka. Já jsem ovšem šel za kuchyň a z regálu vzal červenou a zelenou papriku, nakrájel je a pak byl všem pro smích...

Druhou noc jsme zas byli ubytovaní s dětma v nějaké klubovně, kde ale bylo okýnko jako na nádraží u pokladny. Chtěli jsme si udělat na zahradě ohýnek a protože jsme slyšel, že za okýnkem se nějaké děti baví se správcem klubovny panem Matouškem či Macháčkem, šel jsme se ho zeptat. Ohýnek nám povolil, ale jaké bylo mé překvapení, když zpoza okénka na mě koukal nositel typicky českého jména černý jako bota, původem odněkud z rovníkové Afriky.

23.7.2002

Wimpy